

jih je na Štajarskem. Prav ali nas naj pustijo na miru. Od njih si ne pomore noben slov. posestnik na noge. — Na Koroškem že imajo slov. kmetje več posojilnic in kakor se sliši, pojemlje odslej čedalje bolj število prisilnih dražb in reši se torej marsikatera slov. rodbina, da se ji ne zgubi posestvo, na katerem živi, v tuje, trde roke. — V kranjskem dež. zboru so zavrgli predlog, naj se nastavi 600 fl. iz dež. kase za nagrado učiteljem, ki podučujejo slov. otroke v nemškem jeziku. Doslej še je bilo to v navadi ali kakor sodimo, brez vse potrebe. — Kočevje je nemško in daje vsled tega veliko dela vladi pa tudi dež. zboru, najbolj zato, ker ruje „šulverein“ tudi po onih vasi, v katerih prebiva med slov. kmeti kje kaka kočevska rodbina, češ, da mora biti v njih nemška šola. — Primorski dež. zbor je že v unem tednu skončal svoje delo ter so gg. poslanci že razšli vsak na svoj dom. Dela po takem ni imel veliko. — Za slov. delalce se osnuje v Trstu „podporno in bralno društvo“ in pričakuje se, da pristopijo vsi slov. delalci, ker ima novo društvo enake pravice, kakor okr. blagajnice. — V Poreču, kjer so seje dež. zboru za Istro, je prav nevarno za hrv. poslance, kajti laška drhal jih ne pusti na miru ni v dež. hiši, ni na ulicah. Taka je omika iredentovcev, nič drugačnja, kakor naših nemčurjev. — V Zagrebu se govori, da ima dr. Starčević sedaj pisma v rokah, ki kažejo, da je sedel dve leti po krivem v ječi. Kakor kaže, bode torej treba nove preiskave. — V Pešti so dijaki na kr. vseučilišči uni dan grdo razsajali, ne da bi jih bili za to zaprli. Ni jim po volji, da je dobil nek mladič 3 mesece ječe, ker je očitno na rojstni dan svitlega cesarja klical: éljen Kossuth! No tako je madjarsko domoljubje in čudno je torej, da naučni minister, grof Czaky ne vidi, kaj ga čaka še v tem dela.

Vunanje države. Pismo sv. očeta Leona XIII. do škofov in duhovščine italijanske ni nič vladi kralja Umberta po volji ter se boji minister Crispi sedaj še le bolj, da propade pri volitvah, ki se vrše po celi Italiji dne 23. novembra, njegova stranka. Se ve, da je ni nič škoda, ali ona ima sedaj še vso moč v rokah in zna se, kaj da to pomeni pri volitvah, posebno še v Italiji. — V soboto pride nemški drž. kancelar, general Caprivi v Milan in ostane ondi tri dni, italijanski kralj da njemu na čast veliko kosilo, kaj pa da se pogovorita z ministrom Crispijem, to bode vsekako važno, vsaj za to, ali še ostane na dalje zveza treh držav srednje Evrope, ali pa se razruši in s tem pomnoži strah grozne vojske. — Francoski republiki je treba denarja in misli se, da vpelje na vsak način novih davkov ali na kaj jih naj naloži? Na premoženje bogatinov bi se to lahko

storilo, ko bi le-ti privolili v to, ali pri njih se vlada ne upa potrkati: češ, da so republiki, če se ona naj vzdrži, potrebni. — Na Angleškem raste število blaznih ljudi in pravi se, da je tega krivo pijančevanje, ki se širi že tudi pri ženskah. — Nizozemski kralj Viljem je tako zbolel, da so mu postavili vladarja in sicer, kakor velava postava, vojvodo Nassavskega. — Otok Helgoland se ne pridruži Nemčiji, ampak Prusiji in to se zgodi prav na željo cesarja Viljema. — Iz Rusije, posebno iz poljskih krajev, selijo se ljudje kar trumoma doli v južno Ameriko, uzrok je bojda pomanjkanje dela in vsled tega tudi kruha. — Po Bolgariji ima veliko otrok ošpice in umrje jih tudi veliko, več, kakor je pri tej bolezni sicer navadno. — Turška vlada še ima vedno težave z grškim patrijarhom, vendar se pravi, da jih bode k malu konec tako ali tako. — Na čelu novega grškega ministerstva bode Delyanis in z njim dobi Rusija večjo moč doli na Balkanu. — Španjska vlada ne dovoli več vvažati oražja v Afriko, posebno ne v Maroko, ni pa verjetno, da prepreči zato ustaje, ki so ondi v navadi. — „Zjedinjene države“ v severni Ameriki štejejo sedaj 62 mil. prebivalcev. To je zdato število, vendar se lahko še vzviša, ker je še veliko sveta. — Pravda gledé na ribstvo v Beringovem morji še ni pri kraju.

Za poduk in kratek čas.

Iz Slovenije do Adrije.

(Potopisna črtica.)

(Dalje.)

Karol Drački, namestnik kralja Ludovik I. v Dalmaciji, hotel je l. 1876 s svojo soprogo Margarito iz Zadra, kjer je stalno bival, v Napulj potovati. Margarita, prav pobožna žena in velika čestiteljica svet. Simeona, hotela je vsaj malo, kakokoli relikvijo od svetnika seboj na pot vzeti, kar se jej po dolgem prizadevanji tudi posreči. A ta poskus bil je zastonj, brezvspešen, kajti kakor hitro jo ladija od brega odrine, nastane tako ljut vihar, da je ladija le z največjim naporom vseh moči zopet v luko Zadarsko priplula. Margarita objavi svoj čin soprogu, kateri se poda k nadvladiki in prosi od njega sveta in pomoči. Vsi se podajo na to v cerkvo, kjer prosi Margarita odpuščenja ter vrne odvzete relikvije. Med tem pa se je bil vihar že celo polegel. — Ta dogodba je tudi naslikana v presbiteriji cerkve sv. Simeona in je cela slika še prav dobro ohranjena.

Neka udova iz plemenite rodbine, Fanfonija, imela je svojega sina na umoru. Razumi se, da je vse storila, kar le premore materina brezmejna ljubezen in zdravniška umetnost

ali vednost, da si ohrani ljubljence svojega, a „zoper bolezen smrti, ni zdravila v vrsti“. Ostane jej le še edino sredstvo, molitev in zupanje v Boga, v njegovo pomoč. V svoji obupanosti hiti v cerkvo sv. Simeona ter se vrže pred njegovo krsto ihtoč: „Ako je to pravo telo sv. Simeona, Pravičnega, Proroka, naj mi vendar izprosi on milost od Boga, da mi sinek ozdravi“. Med tem, ko je vdova v cerkvi ihtela in molila, prikaže se njenemu boleniku sv. Simeon ter mu potrjuje, da je on v istini „pravedni Simun“ in da ga je prišel ozdravit. I glej, mati najde v svoje neizrečeno veselje svojega „ljubčka“ res že zdravega.

Toda basta! Naj zadostuje čestitim čitateljem to, kar smo jim dozdej predložili, saj izvidijo že iz navedenega, posebno, ako se še enkrat ozró na raznovrstna, dragocena darila, koje smo si že ogledali bili, da je Bog velike milosti čestilcem sv. Simeona na njegovo priprošnjo delil. In te milosti so tako mnogobrojne, kakor mnogoštevilna so darila. Mimogredé opominim, da je cerkva sv. Simeona jako ukusno, jako sijajno in veličastno opravljen. Mašni plašči, kelhi, perilo, vse, vse je iz najfinejše in najdragocenejše robe. In vse to so prostovoljni doneski, ali darovi cerkvi. Prosti duhovnik stopi v navadnem dnevu v jako čedni opravi pred oltar, ob praznikih pa se vse blišči na njem, da bi ga le gledal. Ali saj lahko, kajti Zadar obiskujejo ljudje baš radi sv. Simeona — radi mesta samega gotovo ne — od blizo in daleč, iz Dalmacije in drugih dežel našega cesarstva, kakor tudi iz inozemstva. V Zadar prihajajo sv. Simeonu se poklonit, cerkveni in posvetni dostojanstveniki: kardinali, škofje, cesarji, kralji in knezi in vsak odpre bolj ali manj svojo roko ter prinese svoj dar. Iz naše cesarske hiše n. pr. videl sem krasen mašni plašč, bogato z zlatom ozaljšan, ki stane, kakor se pravi 1500 gld. in sicer ga je podaril cesar Ferdinand. Cesarica Elizabeta poklonila je, ako se ne motim, dragoceni kelih s pateno iz čistega zlata in velike umetalne vrednosti.

(Konec prih.)

Smešnica 45. „Prav, sinko“, pohvali gost fantiča, ko mu prinese steklenico vina, „prav je tako, pa prinesi mi še tudi malo vode!“ „Vode?“ zategne fanté na to, „vode? Ni je, vam treba, saj so je vlili že atej v sode, v vsaki po dve vedrici“.

Razne stvari.

(K III. in za l. 1890 poslednji odborovi seji družbe duhovnikov) dne 10. t. m., to je: bodoči ponedeljek ob 11. uri predpoldne v kn. šk. pisarnici č. gg. odbornike vlijudno vabi

predstojništvo.

(Samostanska obleka.) V nedeljo so tri kandidatnje č. šolskih sester v Mariboru dobile samostansko obleko in so mil. knezoškof jim v prelepi besedi jo izročili, kazaje jim na to, čemur se odpovejo, pa tudi na to, kar prejmejo o svojem času za plačilo stanovitnosti svoje.

(Meščanska šola.) Naš dež. zbor v Gradci skrbi kaj lepo za mestne otroke. V seji dne 4. novembra je sklenil, da se napravi v Gradci in potem v Mariboru trirazredna meščanska šola za dečke. Plača pa te šole nemešto, ampak dežela. Tako se pač lahko stavijo potem šole in bahajo z njimi — mesta, ako jih plačuje dežela, dobiček iz njih pa imajo iz večine le mesta.

(Povodnji.) Da preplavi Savinja večkrat mesto Celje, to je znano, ali da naj brani cela dežela mesto povodnji, to terja v polni resnobi Celjski župan, dr. Neckermann, od dež. zbora in zatrjuje v eni sapi, da se ubrani mesto sicer „slov. duha“ že samo, slov. vode — Savinje — pa se torej ne more!

(Okr. zdravnik.) Za Kozje in vse tiste občine, ki leže v tem sodnijskem okraji, nastavi se okr. zdravnik in dobi plačila od dežele 400 in od okraja 600 gld.

(Sejem.) Ker je bil sejem, ki je sicer v Mariboru po sobotah, zadnji teden zavoljo praznika že poprej v petek, niso bili prodajalci posebno srečni, pač pa kupovalci, ker so dobili blago, izlasti svinjetino po taki ceni, kakor je redko keđaj v letu. Na to bi „špeharji“ bili pa lahko že prej računali in bi naj bili tedaj manj mesa pripeljali na tržišče.

(Vojašnica.) Mestni zastop v Celji je sklenil pozidati novo vojašnico za deželno brambo. Bili so že prej tako pozidali, toda pritlikovci so bili ter so napravili jo le za peščico brambovcev. Sedaj pa naj plača mesto novo, veliko vojašnico, iz stare pa si naj napravi, kar mu je drago.

(Okr. zastop.) Načelnik okr. zastopa v Slov. Gradci je g. J. Barth, namestnik pa mu je g. Kordik in je le-ta volitev dobila že tudi Najvišje potrjenje.

(Umrli) je dne 31. oktobra č. o. Kornelij Arko, vikar v samostanu č. oo. frančiškanov v Brežicah. Doživel je svoje 56. leto in zadela ga je kap. Naj počiva v miru!

(Posnemanja vredno.) Dijaški kuhinji v Mariboru so darovali župljani sv. Križa nad Mariborom 5 gld., in č. g. župnik J. Sattler nam piše, da je več kmetov obljubilo ji poslati moke in krompirja.

(Veliki Nemci v Šoštanji) imajo slov. kmete za čudno neumne ali pa so sami jako neumni, ker mislijo, da je šola, ki ima le enega učitelja, bolja, kakor je taka, ki ima po tri ali štiri učitelje, sicer pa ne znamo, kako bi si